

Stedet, eller man kunde enes om at lade det falde bort, det kan jeg ikke have nogen Mening om; men det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Hey) har spurgt mig om min Stilling dertil, og jeg mener nu at have givet ham den Besked, jeg var ham skyldig.

Om Ølskatten er der ikke sagt meget, og jeg vilde undre mig, om den hos det konservative Folkeparti, de Frikonservative og Venstre vakte nogen synderlig Modsigelse. Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Tvede) var ivrig for det forældede Øl og mente, at Beskatningen paa det var ingen Nytte til, medmindre man vilde, at Staten skulde tjene paa de 15,000 Tons, som skulde tilføres Bryggerierne. For det første vil jeg gøre opmærksom paa, at naar der i Loven om Kornordningen staar Tale om skattefrit Øl, skal det ærede Medlem ikke være bekymret derfor, for skattefrit Øl er det Øl, som paa den Tid, Loven emaneredes, var skattefrit Øl, og naar det senere bliver skattepligtigt, kommer man nok overens om, hvorledes det skal forstaaes; saa ved man, at nu er det skattepligtigt. Hvis Bryggerierne faar tilført 15,000 Tons, vises der dem stort Hensyn fra Statens Side, og det er ikke mindst det Hensyn, at man unddrager Befolkningen Forbruget af det, Byg som da tilføres Bryggerierne. Det er et Hensyn, som tages til Bryggerierne, og der er aldeles ikke noget om, at dette skulde være noget, som skulde ligefrem forhindre Skatten. Ligesom Tobaksfabrikanterne er blevet tilfredsstillet ved de Ændringer, Folketinget og Ministeriet er enedes om i Folketinget, saaledes har Bryggerierne aldeles ikke anført saadanne Grunde for Bortfald af Skatten, som det ærede Medlem har gjort. Skatten er jo ikke mere 1½ Mill. Kr. for det forældede Øls Vedkommende, men kun 1 Mill. Kr., da den ene Øre er bortfaldet; men i øvrigt ligger Spørgsmaalet om, hvorledes man skulde forholde sig med de 15,000 Tons, ikke under mig, men under Indenrigsministeren.

Hvad saa endelig Tobaksafgiften angaar, er det ærede Medlem lige saa slet oplyst med Hensyn til Cigarer som med Hensyn til Vin. Det ærede Medlem sagde, at det var vel ogsaa Bluff, at nu var der afgiftsfri Cigarer indtil 9 Kr. pr. 100 Stkr. Nej, det er ikke Bluff. Det ærede Medlem kan være ganske overbevist om, at Fabrikanterne er allerede i Færd med at lave og har paa deres Prislister sat en meget betydelig Mængde Cigarsorter under 9 Kr. pr. 100 Stkr. Det er for mig som

Finansminister ikke behageligt, hvis jeg kun skal tage Hensyn til, hvad Staten skal tage ind; og for saa vidt kan jeg dele de Betragtninger over, at det var rimeligere, at alle Cigarer blev beskattet, som er fremsatte af det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds. Men det ærede 2det Medlem for 2den Kreds tager fejl, som han i det hele tager fejl. Disse Cigarer fremstilles og vil altsaa komme den mindre bemidlede Del af Befolkningen til gode — jeg skulde for Resten tro, at Forbruget af Cigarer til 9 Kr. pr. 100 Stkr. gik ret højt op i Klasserne.

Hvad endelig Spørgsmaalet om Erstatning til Arbejdere i Tobaksindustrien angaar, vil jeg sige det samme, som jeg har sagt i Folketinget, at det er ikke noget principielt Fortilfælde, som nogen kan beraabe sig paa bagefter. Her er Tale om under de overordentlige Forhold, vi lever i, at Folk, der ved en Statsforanstaltning, som er af rent skattemæssig, rent fiskal Karakter, bliver arbejdsløse, kan faa Erstatning. Det ligner intet af, hvad der er anført om muligt fremkommende Arbejdsløshed, og det maa jeg sige, jeg tror ikke, det vil være til nogen Nytte at røre ved den Paragraf. Jeg mener, at naar Folketingets tre Partier, som i det hele taget har behandlet den Sag, er enedes derom, er det en Overenskomst mellem Partierne, som det ikke er muligt at røre mere ved.

Til Slutning skal jeg sige, at jeg atter maa fremhæve, at Lovforslaget om Forhøjelse af Ejendomsskylden maa inddrages under dette Kompleks af Lovforslag, og jeg har ogsaa forstaaet det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) derhen, at Sagen vil blive taget op til ny Behandling nu. Jeg kan ikke tænke mig, at en saadan finansiel Foranstaltning, der er saa nødtvungen, saa nødvendig, skulde strande paa noget saadant, som at man ikke vilde vedtage et Lovforslag om 3 Mill. Kr.s Indtægt gennem Ejendomsskyldens Forhøjelse. Jeg har, da Sagen var for her i Foraaret, udtalt mig udførligt om den og mente, at man ikke her kunde f. Eks. tage et Klassehensyn. Jeg vilde ogsaa meget forbydes, om et saadant Klassehensyn skulde være afgørende for, om Skattelove af dette Omfang, hvis Vigtighed erkendes fuldkomment af det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds — og jeg takker ham derfor — skulde strande paa en forholdsvis saa ringe Sag som dette Forslag om Ejendomsskyldens Forhøjelse. Men jeg maa udtale min Frygt for,